

Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 11137 af 01/06/2007 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-19-07 om istandsættelse - maling - merudgifter ved forsørgelsen - nyindkøbt hus - anlæg af have

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500723-06

Ankestyrelsens principafgørelse C-19-07 om istandsættelse - maling - merudgifter ved forsørgelsen - nyindkøbt hus - anlæg af have

Resume:

Udgifter til gennemgribende istandsættelse og maling af nyindkøbt hus samt anlæg af have blev ikke anset som nødvendige merudgifter ved den daglige husførelse, da restaureringen ikke var en følge af ansøgers nedsatte funktionsevne.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007 - § 100, stk. 1

Sagsfremstilling:

En nu 19-årig ung mand pådrog sig ved et trafikuheld i 1998 hjerneblødninger, og havde udviklet spastisk lammelse af arme og ben.

Kommunen fandt på baggrund af tidligere indgivne ansøgninger om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, at han var omfattet af personkredsen i servicelovens § 100 - tidligere § 84, og ud fra, at han havde nødvendige merudgifter på mere end 6000 kr. årligt, modtog han merudgiftsydelse hver måned.

Med henblik på at flytte hjemmefra købte den unge mand et hus på 85 m² i nærheden af sine forældres hus. Det var vigtigt for ham at bo tæt på sin familie, da de hjalp ham meget.

Det nyindkøbte hus skulle restaureres overalt, før han kunne flytte ind. Han ansøgte derfor kommunen om hjælp efter servicelovens § 100 til dækning af udgifter til maler- og havearbejde, idet han på grund af sit handicap ikke kunne lave noget selv.

Kommunen gav afslag på ansøgningen, idet det vurderedes, at de ansøgte udgifter ikke var nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, og udgifterne ikke var en følge af den nedsatte funktionsevne. Kommunen anførte, at ved køb af huset var huset i en sådan stand, at det krævede istandsættelse overalt, førend den unge mand kunne flytte ind i huset og anvende haven. Istandsættelse af huset skønnedes derfor at være en nødvendighed, uanset om funktionsevnen var varigt nedsat eller ej, hvorfor udgifterne ville forekomme under alle omstændigheder.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse og fandt, at han var berettiget til dækning af udgifter til arbejds løn til nødvendigt malerarbejde i sit hus og til reparation i forbindelse med dette arbejde tillige med dækning af udgifter til havearbejde i forbindelse med at gøre haven egnet for ham at færdes i.

Nævnet fandt, at ovennævnte var i overensstemmelse med kompensationsprincippet i sociallovgivningen, hvorefter personer med handicap eller nedsat funktionsevne i videst muligt omfang skulle kompenseres for følgerne af deres nedsatte funktionsevne. Den unge mands behov blev derfor vurderet i forhold til ikke-handicappede på samme alder og i samme situation.

Nævnet lagde vægt på, at nødvendigt malerarbejde og reparation i forbindelse hermed samt nødvendigt havearbejde måtte betragtes som en nødvendig renovering i forbindelse med den unge mands erhvervelse af hus samt på, at han var alene og ikke kunne udføre arbejdet selv.

Nævnet hjemviste herefter sagen til kommunen til beregning af de nødvendige merudgifter til maling, reparationer og havearbejde.

Kommunen klagede til Ankestyrelsen over nævnets afgørelse. I klagen var det bl.a. anført, at behovet for afholdelse af de ansøgte udgifter opstod, fordi huset var købt for en pris, der bl.a. var bestemt af, at hus og have trængte til istandsættelse. Den unge mand var vidende om disse mangler ved købet.

Kommunen fandt det usædvanligt, at en 19-årig person købte ejendom i form af et hus, der ydermere skulle istandsættes i større omfang ude og inde. En passende og sædvanlig bolig for en 19-årig var lejemål i værelse eller lejlighed. Det anførtes videre, at det ikke var sædvanligt, at 19-årige kunne udføre de nævnte arbejder selv.

Det sås ikke, at han havde søgt råd og vejledning fra kommunen om den påtænkte flytning hjemmefra. Vejledning kunne være givet med henblik på at finde en bolig bedre egnet end den købte med hensyn til indretning og beliggenhed i forhold til den unge mands behov og nedsatte funktionsevne. Det var endelig ikke formålet med servicelovens § 100 at bidrage til en formueforøgelse, som ville blive resultatet af at yde hjælp i dette tilfælde.

Den unge mand havde modtaget en erstatning efter den ulykke, hvor han blev handicappet. Erstatningen ville i lighed med en erhvervsindtægt kunne anvendes til køb af en passende bolig. Der var således ikke et udækket kompensationsbehov.

Efter kommunens opfattelse omhandlede principafgørelse C-15-05, som nævnet henviste til i forbindelse med afgørelsen, en ganske anden situation. Den drejede sig om en person med svært nedsat funktionsevne, der havde boet til leje gennem en årrække. Efterhånden var der opstået et behov for istandsættelse af lejemålet med malerarbejde m.v.

Nævnet anførte ved genvurderingen af sagen, at der ved afgørelsen var lagt vægt på principperne i principafgørelse C-15-05. Der var også i den unge mands tilfælde tale om en person med svært nedsat funktionsevne, der havde merudgifter i forbindelse med, at han ikke som andre unge selv kunne male/sætte sin bolig i stand. Nævnet fandt ikke, at der var holdepunkter for, at 19-årige ikke kunne udføre de nævnte arbejder selv, og at 19-årige ikke kunne erhverve ejerbolig.

Kommunen havde under behandlingen af sagen i Ankestyrelsen supplerende anført, at den ønskede at pointere, at det i enkelte tilfælde kunne forekomme, at 19-årige købte ejerbolig og selv istandsatte boligen. Imidlertid skulle kommunen i forhold til servicelovens § 100 sammenholde borgeren i den aktuelle sag med personer på samme alder og i samme livssituation. På denne baggrund fastholdt kommunen, at det var usædvanligt, at 19-årige købte og selv istandsatte ejerbolig.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, i hvilket omfang en kommune skulle dække udgifter til istandsættelse, maling og havearbejde i forbindelse med et nyindkøbt hus som merudgifter efter servicelovens § 100.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at den unge mand ikke havde ret til hjælp til dækning af udgifterne til istandsættelse og maling og havearbejde i forbindelse med hans nyindkøbte hus efter servicelovens bestemmelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Begrundelsen for afgørelsen var, at de ansøgte udgifter til istandsættelse og maling og havearbejde ikke fandtes at være nødvendige merudgifter ved den unge mands daglige livsførelse, og at udgifterne ikke var en konsekvens af hans nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at behovet for hjælp til dækning af merudgifter ifølge bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse skulle vurderes i forhold til ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation samt på det indenfor socialretten gældende kompensationsprincip. Ifølge dette princip, skal personer med nedsat funktionsevne i videst muligt omfang kompenseres for de merudgifter, der følger af den nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det hus, som den unge mand havde købt, efter det oplyste var i en sådan stand, at det skulle restaureres gennemgribende forud for hans indflytning under alle omstændigheder. Restaureringen skyldtes således ikke hans funktionsnedsættelse.

Endelig lagde Ankestyrelsen vægt på, at erhvervelse af et hus i denne tilstand ikke var påkrævet, og at udgifterne til renovering således ikke kunne anses for nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

På denne baggrund fandt Ankestyrelsen ikke grundlag for at pålægge kommunen at yde hjælp til de ansøgte udgifter til istandsættelse og maling og havearbejde.

Ankestyrelsen noterede sig samtidig, at kommunen havde givet hjælp til indretning af badeværelse og anlæg af fliser efter reglerne om boligindretning.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Den hjælp, som den unge mand eventuelt havde modtaget på baggrund af nævnets afgørelse, skulle ikke tilbagebetales.